

မေဦးသက် ဆယ်ကျော်သက်လေးများနှင့် ဘဝရှင်သန်ခြင်း

စာရေးသူ၏ အမှာ

ဤစာအုပ်သည် ကျွန်မဆရာမမေအောင်လင်း၏ နံပါတ်(၁) က လောင်ခွဲဖြစ်ပြီး မဂ္ဂဇင်းတွင် လည်းကောင်း၊ လုံးချင်းအဖြစ်လည်းကောင်းရေးသားဖော်ပြခဲ့သော ကလောင်အမည်ဖြစ်ပါသည်။ ။ ဤမေဦးသက် ကလောင်အမည်မှာ ယောက်ျားတို့ အကြောင်း၊ ယောက်ျားတို့ ၏ လျှို့ဝှက်ချက်၊ ဆယ် ကျော်သက်အချစ်၊ မိန်းမသားတို့ ဆောင်ရွက်သင့်သော အိမ်တွင်းသာသနာပြုလုပ်ငန်းဟူသော ခေါင်းစဉ်ဖြင့် မဂ္ဂဇင်းအသီးသီးတွင် ဖော်ပြပြီးဖြစ်သည်။ ။

မဂ္ဂဇင်းပါ အကြောင်းအရာများကို စုစည်း၍ လုံးချင်းအဖြစ် ထုတ်ဝေပြီး စာအုပ်များ ရှိသလို မထုတ်ဝေရသေးသော စာအုပ်များ လည်း ရှိပေသည်။ ။ သို့သော် အခုထုတ်ဝေ ဖြန့်ချိရေးသော "ဆယ်ကျော်သက်လေးများ နှင့် ဘဝရှင်သန်ခြင်း" စာအုပ်သည် မဂ္ဂဇင်းတွင် လုံးဝမဖော်ပြရသေး သော အကြောင်းအရာများကို စိစစ်ရွေးချယ်၍ အသစ်ထပ်မံ ရေးသားထားသော လူငယ်ပညာပေး စာအုပ်အသစ်တစ်အုပ်ဖြစ်ပါသည်။ ။

ဤစာအုပ်ကို ဖတ်ရှုကြည့်ပြီး ချစ်ရသော မောင်ငယ် ညီမငယ်လေးများ အတွက် တစ်စုံတစ် ရာ အသိအလိမ္မာပညာရရှိခဲ့မယ်ဆိုရင် စာရေးသူ၏ နှလုံးသားမှ အဖိုးအနုထိုက်တန်သော "ဝီတီ" တွေကို ရရှိစေမှာပါ။ ချစ်ရသော စာရှုသူ ပရိသတ်ကြီးအတွက် ကြင်နာ၊ စာနာစွာဖြင့် ဤ

စာ အုပ်ပါ အကြောင်းအရာတွေကို ရေးသားဖော်ပြခဲ့ရခြင်းသာ ဖြစ်သည်။ ။

ဆက်လက်၍ ဤမေဦးသက်ကလောင်အဖြစ် အိမ်ထောင်ရေးအမျိုးသမီးပညာပေး အရွယ် မရောက်ခင် အညွန့်ကျိုးခဲ့ရသော သမီးငယ်၊ ညီမငယ်လေးများ အတွက် အသိအလိမ္မာတိုးပွားစေရေး ပညာပေးစာအုပ်များ ဆက်လက်ထွက်ရှိလာဦးမှာ ဖြစ်တာမို့ ယခုရေးသားထုတ်ဝေသော "ဆယ် ကျော်သက်လေးများ နှင့် ဘဝရှင်သန်ခြင်း" စာအုပ်ကို ခေတ္တအချိန်အားစေပြီး ဖတ်ရှုပေးစေလိုပါ သည်။ ။

**မေဦးသက်
မေတ္တာများ စွာဖြင့်**

အဖွင့်

မေဦး ချစ်ရသော ဆယ်ကျော်သက်အရွယ် မောင်ငယ်၊ ညီမငယ်
လေးများ ဖူးပွင့်စအချိန်မှာ အချစ်ကြောင့်၊ ဘဝကြောင့်၊
အလှအပတွေကြောင့် ဘဝလှေတိမ်းမှောက်သွားခဲ့ရင် အပြောကျယ် လှ
တဲ့ ဒုက္ခပင်လယ်မှာ စုန်းစုန်းနစ်ကြရလိမ့်မယ်။ ခဏတာ ပျော်ရွှင်မှု၊ ခ
ဏတာ သာယာမှုလေး တစ်ခုကြောင့်ပဲ တစ်ဘဝလုံး ဒုက္ခရောက်ရမယ့်
အဖြစ်မျိုးနဲ့ မကြုံရအောင် ဆောင်ရန်၊ ရှောင်ရန်လေး များကို သတိ
ထားလို့ မေဦးရဲ့ နှလုံးသားစာမျက်နှာကို တစ်ရွက်ချင်း လှန်ကြပါစို့နော်
။

မောင်ငယ်၊ ညီမငယ်လေးများ ... အချစ်ဆိုတဲ့ အရာကို ဘယ်လိုများ
အဓိပ္ပာယ်ဖွင့်ကြမလဲ။ တစ်သက်တာလုံးအတွက် အေးချမ်းမှု၊ သာယာ
ပျော်ရွှင်မှုတွေအတွက် ဘဝမှာ အဓိပ္ပာယ်ရှိစွာ လျှောက်လှမ်းနိုင်ဖို့ ဘာ
တွေလိုအပ်သလဲ။ အစပထမမှာ ကတည်းက အချစ်ဆိုတဲ့ အရာကို ထွေး
ပိုက် ထားမှာ လား။ ဒါမှ မဟုတ် အလှအပရေယဉ်ကြောမှာ ပဲ နစ်မြော
နေကြမလား။ ဘဝရဲ့ အစမှာ ရိုးသား ဖြောင့်မတ်ခြင်း၊ ရည်ရွယ်ချက်မှန်
ကန်ခြင်းတွေနဲ့ တည့်တည့်မတ်မတ် ပန်းတိုင်ကို လျှောက်နိုင်ကြဖို့ သာ
အရေးအကြီးဆုံးမို့ မေဦးရဲ့ ပထမဆုံး စာမျက်နှာမှာ မောင်လေး၊ ညီမ
လေးများ ကျန်းမာပျော် ရွှင်ပြီး အေးချမ်းစွာ ပညာသင်ကြားနိုင်ကြပါစေ
။ ပညာသင်နေချိန်အတွင်းမှာ တော့ ရှောင်ရန်တွေကို ရှောင်ရှားနိုင်ကြဖို့

အမှန်တကယ် အန္တရာယ်ကျရောက်မယ့် ခလုတ်ကန်သင်းဖြစ်စေတဲ့ အကြောင်း အရာတွေဟာ ဘာတွေလည်း ဆိုတာကိုတော့ မေဦးရဲ့ ဆယ် ကျော်သက် အချစ်ဇာတ်လမ်းတွေကို ဖတ်ကြပါစို့နော်။

မေဦးချစ်ရတဲ့ မောင်လေး၊ ညီမလေးများ ပညာမသင်နိုင်ကြလို့ အရွယ်မရောက်သေးခင်မှာ ဘဲ လုပ်ငန်းခွင်ထဲ ဝင်ခဲ့ရတယ် ဆိုရင်လည်း လုပ်ငန်းခွင်ထဲမှာ မသမာတဲ့ နည်းလမ်းတွေ မလိုက်စား ဘဲ သမာသမတ် ကျင့်သုံးနိုင်ကြရအောင် ပညာမတတ်ရင် ဘဝကိုအောက်ခြေကစလို့ ဖြတ်သန်းရ တယ်။ အဲဒီအခါမှာ သည်းခံနိုင်စွမ်း၊ ချိုးနှိမ်နိုင်စွမ်း မရှိခဲ့ရင် အမှားများ စွာနဲ့ ရင်ဆိုင်ကြုံတွေ့ကြရ လိမ့်မယ်။

ညီမငယ်လေးများ အတွက် ဘဝမှာ 'အလှအပ'သာ အရေးအကြီး ဆုံးလို့ လည်း ထင်မှတ် မမှားစေချင်ဘူး။ အရွယ်ရောက်စမှာ အလွန်အမင်း အလှအပကို ဦးစားပေးပြီး အချိန်နာရီတွေ အားလုံးကို အလှအပ ပြင်ဆင်နေရတာနဲ့ ဘဝအတွက် အရေးအကြီးဆုံးက ဘာလဲဆိုတာကို သင်ကြားဖို့ မေ့လျော့ပြီး အဝတ်အစား လှလှလေးတွေ ဝတ်ပြီး မျက်နှာမှာ ရောင်စုံမိတ်ကပ်တွေလိမ်း ပြီး ဆံပင်ပုံစံအမျိုးမျိုး ပြင်ဆင်ရင်း ညီမငယ်လေးရဲ့ ပညာသင်ကြားချိန်တွေဟာ ကုန်မှန်းမသိ ကုန်ဆုံးခဲ့ပြီး အောင်စာရင်းထွက်လာချိန်မှာ တော့ အများ နည်းတူ "အောင်" မလာတော့ဘဲ ကျရှုံးခဲ့ ရပြီ။ ဒီလိုအဖြစ်မျိုးတွေကို မကြုံရအောင် ဥပမာပေး၊ သာဓကလေးတွေနဲ့ ဆယ်ကျော်သက်တို့ အလှ ဆိုတဲ့ ကဏ္ဍလေးကို ဖတ်ကြပါစို့နော်။

ငယ်သူတွေရဲ့ သဘာဝအရ စားမယ်၊ သောက်မယ်၊ ပျော်မယ်၊ ပါးမယ်၊ လည်ပတ်မယ်၊ ကြည်နူးပျော်ရွှင်စရာတွေကို အားပါးတရ ပျော်ရွှင်ကြပြီး ဝမ်းနည်းကြေကွဲစရာတွေ ကြုံရရင်လည်း ကြေကွဲဝမ်းန

ည်းမဆုံး ဖြစ်တတ်ကြတယ်။ တကယ်ဆိုတော့ ကလေးတို့ အရွယ်ဟာ ဝမ်းနည်းစရာ တွေ မကြုံတွေ့သင့်ဘဲ ပျော်ရွှင်စရာတွေနဲ့ ပဲ ကြုံတွေ့ဖြတ်သန်းသွားသင့်တယ်။

ဒါပေမဲ့လည်း ဘဝဆိုတာ အပူအအေး၊ အနိမ့်အမြင့်ရှိစမြဲ ပဲမို့ ကြေကွဲဝမ်းနည်းစရာတွေရှိ သလို ပျော်ရွှင်စရာလည်း ရှိစမြဲပဲ။ ဝမ်းနည်းစရာ၊ ကြေကွဲစရာတွေနည်းနိုင်သမျှ နည်းပါးပြီး ပျော်စရာတွေနဲ့ ပြည့်လုံလာအောင်ဘဝကို ထိန်းကျောင်းတတ်ရမယ်လေ။ လူဆိုတာ ငယ်သူပဲဖြစ် ဖြစ်၊ ကြီးသူပဲဖြစ်ဖြစ် ကိုယ့်ကိုယ်ကို စောင့်ရှောက်မှ ရတယ်။ သူများ ဘာလုပ်ပါဆိုတိုင်း လုပ်ချင်မှ လုပ်မှာ လေ။ ဒါကြောင့် ကိုယ့်ကိုယ်ကို ကောင်းတဲ့ စိတ်ကလေးဖြစ်လာအောင် ‘စိတ်ကောင်းလေး’ မွေးပြီး ဘဝကို ကောင်းအောင် စောင့်ရှောက်ကြပါ။

အမေ၊ အဖေနဲ့ ဆရာသမားတွေက ဒီလမ်းမသွားပါနဲ့၊ ဒါတွေ မလုပ်ပါနဲ့ ဆိုရင် နားထောင် သူရှိသလို၊ နားမထောင်တဲ့ သူလည်း ရှိမှာ ပါ။ မိဘနဲ့ ဆရာသမားစကားကို နားမထောင်လို့ ဒုက္ခရောက်ခဲ့ရင် လူကြီးတွေ စိတ်ဆင်းရဲရတာက ဒုတိယပါ။ ကိုယ်တိုင် စိတ်ဒုက္ခတွေနဲ့ ပင်ပန်းဆင်းရဲမှုကို အရင်ဆုံးခံစားကြရမှာ ပါ။ ဒါကြောင့် မေဦးကိုယ်တိုင် ဖြတ်သန်းခဲ့ရတဲ့ လူငယ်ဘဝမှာ ဘယ်လိုဒုက္ခတွေ ရင်ဆိုင်ခဲ့ရသလဲ၊ ဘာတွေ ခံစားခဲ့ရသလဲဆိုတာ ပြောပြရေးပြချင်တာပါ။ မေဦးက ဆရာကြီးလုပ်တာ မဟုတ်ပါဘူးကွယ်။

တကယ်တော့ ဘဝတစ်လျှောက်လုံး နှစ် ၅၀၊ နှစ် ၆၀ ကောင်းကောင်း စံစားနိုင်ဖို့ လောက အလယ် တင့်တင့်တယ်တယ် နေနိုင်ကြဖို့ အခုမျက်မှောက်ကာလမှာ ၁၀ နှစ်လောက် ဒုက္ခခံပြီး ကြိုးစားလိုက်ရင် အောင်မြင်တဲ့ ဘဝတစ်ခုကို ပိုင်ဆိုင်ကြရမှာ ပါ။ တကယ်လို့ များ ပညာ

သင်ချိန် လက်ရှိ ၁၀ နှစ်လောက်ကို လေလွင့်ပျော်ပါးနေခဲ့ရင် နောင်နှစ် ၅၀ မှာ ပွဲလယ်မတင့်တဲ့ ပညာမဲ့သူတစ်ယောက်အဖြစ်ဘဝကို ရင်ဆိုင်ရလိမ့်မယ်။ အဲဒီတော့ မောင်လေး၊ ညီမလေးများ လူ့ဘဝမှာ ၁၀ နှစ် ဒုက္ခပြီး စည်းကမ်းသေဝပ်စွာ နေကြမလား။ နောင်နှစ် ၅၀ မှာ နိမ့်ပါးတဲ့ဘဝကို ပိုင်ဆိုင်ရင်း ဒုက္ခ တောမှာ နစ်မြောကြမလားဆိုတာ စဉ်းစားကြစမ်းပါကွယ်။ မေဦးချစ်တဲ့ ကလေးတွေကိုတော့ ဒုက္ခ တောမှာ အနစ်မခံနိုင်ဘူး။ ဘယ်လိုပဲ ဖြစ်ဖြစ် မေဦးက လက်တွဲခေါ်ရလိမ့်မယ်။

သစ်ရွက်လှုပ်ရင်တောင် ကြည်နူးပျော်ရွှင်တတ်တဲ့ ကလေးတို့ အရွယ်မှာ အဆိပ်သင့်ဒဏ်ရာ တွေ မရှိစေချင်ဘူး။ မလိုလားအပ်တဲ့ လူတွေရဲ့ အသုံးချခံတာကိုလည်း မဖြစ်စေချင်ဘူး။ ဒါကြောင့် မေဦးရဲ့ "ဆယ်ကျော်သက်တို့ ၏ အချစ် ... အလှ ... သာဘဝ"မှာ ဘာတွေ ဥပမာပေးပြီး ရေးဖွဲ့ တင်ပြထားသလဲဆိုတာ မေဦးရဲ့ နှလုံးသား စာမျက်နှာကို တစ်ရွက်ချင်းလှန်ရင်း နှလုံးသားနဲ့ ပဲ ဖတ်ရှုကြပါလို့ ။

မေတ္တာဖြင့် ...
မေဦးသက်

ဆယ်ကျော်သက်တို့ နှင့် တဒင်္ဂအလှ

‘ဇင်ယော်မ’တစ်ယောက် လှချင်တိုင်း လှနေတယ်။ အပျိုဖော်ဝင်စမှာ လှသွေးတွေကြွလို့ အလှတွေ ပိုနေပြီး မြင်သူငေးရ လောက်အောင်ကို ထင်ပေါ်လာခဲ့တယ်။ တစ်နှစ်တစ်တန်း မှန်မှန် တက် နိုင်ပြီး ပညာရေးမှာ ထူးချွန်သူမို့ အမြဲတမ်း ဝင့်ကြွားနိုင်ခဲ့တယ်။ နှစ်တိုင်း အဆင့်(၁)နဲ့ အောင် ခဲ့ပြီး လူကလည်း လှပနေတော့ ကျောင်းမှာ ‘Queen’ ဖြစ်နေခဲ့တာပေါ့။ အတန်းဖော်တွေကတော့ "ဘဝင်မြင့်နေတာပါ ဟယ်"လို့ မကြားတကြား ပြောကြတယ်။ တချို့ကတော့ ‘စာမေးပွဲဆိုတာ အမြဲတမ်း ကြိုးစားမှ သာ အောင်နိုင်မှာ’လို့ ဝေဖန်ကြတယ်။

ဒီနှစ် ဇင်ယော်မ ၁၀ တန်းရောက်ပြီ။ ဇင်ယော်မရဲ့ မေမေကတော့ " ၁၀ တန်းဆိုတာ နတ်ကြီးတယ်။ သတိရှိရမယ်။ ဇွဲလုံ့လ ဝီရိယတွေ အားလုံးရှိထားမှ တော်ကာကျမယ်"လို့ ပြောခဲ့ တယ်။ ဇင်ယော်မကတော့ ဘာမှ ကို ခေါင်းထဲမှာ မရှိပါဘူးလေ။ ကျောင်းကို ရောက်သွားရင် အားလုံး က ဇင်ယော်မကို ဝိုင်းပြီး ငေးကြည့်နေကြတာ သိပ်ကို ကျေနပ်တယ်။ ဇင်ယော်မဝတ်သမျှ ရင်ဖုံး အင်္ကျီနဲ့ ကျောင်းစိမ်း ထဘီကိုတောင် အားလုံးက ဘယ်လောက်တန်သလဲလို့ မေးနေကြတယ်။

ဇင်ယော်မရဲ့ ခြေဖမိုးဖွေးဖွေးလေးမှာ စွတ်ထားတဲ့ ဖိနပ်တစ်ရန်က ကို သောင်းကျော်တန် တယ်လေ။ လက်ပတ်နာရီက မေမေမောင် ဦးလေးစိုးက ဇင်ယော်မအတွက် စင်္ကာပူက ပို့ပေးထား တာ။

အတန်းထဲမှာ မုန့်စားကျောင်းဆင်းရင် ကျပ် ၁၀၀၀ တန်တစ်ရွက်ကို ကိုင်ပြီး မုန့်ဈေးတန်းကို လျှောက်ကာ စားချင်တာ ဝယ်စားနိုင်တဲ့ အခါ သူငယ်ချင်းတွေက ဘေးကင်းပြီး "ဇင်ယော်မက လှလည်း လှ၊ ချမ်းသာလည်း ချမ်းသာ" ဆိုကာ အထင်ကြီးပြီး ဝိုင်းမြှောက်ပင့်ပြောကြတဲ့ စကားတွေ ကို ဇင်ယော်မ ကျေနပ်နေမိတယ်။ အတန်းဖော်သူငယ်ချင်း "ခင်ခင်ထွေး"ကတော့ ဆံပင်အရှည်ကြီး နဲ့ တောမကျ၊ မြို့မကျအားလုံးက သိပ်ယဉ်တာပဲလို့ ပြောကြတယ်။ ခင်ခင်ထွေးကတော့ မျက်နှာ ထားခပ်မာမာနဲ့ ဘယ်သူမှ အရောမဝင်ဘူး။ မုန့်စားဆင်းချိန်ဆို တစ်ယောက်တည်း ထမင်းဘူးဖွင့် စားပြီး စာတွေရေးနေတတ်တယ်။

ဇင်ယော်မအတွက်ကတော့ တော်ပြီးသားမို့ အဲဒီလောက် လူမြင်ကွင်းမှာ စာကျက်နေဖို့ မလို ဘူးလို့ ထင်မိတယ်။ ခင်ခင်ထွေးနဲ့ ဇင်ယော်မက ပြိုင်ဖက်တွေလေ။ ဒါပေမဲ့ ခင်ခင်ထွေးက ဘယ် တော့မှ မနိုင်ပါဘူး။ အတန်းထဲမှာ အမှတ်စာရင်း ကြေညာတိုင်း သူက နောက်ကပဲ။ ဒါတင်ပဲလား ဆိုတော့ မဟုတ်သေးဘူး။ အသုံးအဆောင် ပစ္စည်းအလှအပတွေ ယှဉ်လိုက် ပြန်ရင်လည်း ဇင်ယော်မ ကို မမီနိုင်ပါဘူးလေ။ ဒါကြောင့် သူငယ်ချင်းတွေ အားလုံးက ခင်ခင်ထွေးကို သိပ်ပြီး အပေါင်းအသင်း မလုပ်ကြဘူး။

ဒီတစ်သက်တော့ ဇင်ယော်မကို ဘယ်သူကမှ မယှဉ်နိုင်ပါဘူး။ အဝတ်အစား၊ အသုံးအဆောင် ပစ္စည်း၊ အလှအပ ဒီဇိုင်းအပြင် အတန်းထဲမှ စာအတော်ဆုံး၊ ပိုက်ဆံအသုံးနိုင်ဆုံး၊ အားလုံးက ဇင်ယော်မနားမှာ ဝိုင်းနေကြတယ်။ မိန်းကလေးသူငယ်ချင်းတွေက ဝိုင်းပြီး ခင်မင်ကြသလို ယောက်ျားလေးတွေကလည်း ဇင်ယော်မကို မကြိုက်တဲ့ သူ မရှိသလောက်ပါပဲလေ။

ခင်ခင်ထွေးက ဘယ်လိုနည်းနဲ့ မှ ယှဉ်လို့ မရနိုင်ပါဘူး။ ဒီတစ်ပတ် လပတ်စာမေးပွဲမှာ ဇင် ယော်မ အပြတ်ကျုံးထားတာမို့ အမှတ်ထွက်လာ တာနဲ့ ခင်ခင်ထွေးကို မိဖို့ ပြင်ထားပြီးသားပါ။ ဇင်ယော်မဘဝမှာ မရှိဘူး ၊ မရဘူးဆိုတာ ဘာမှ မရှိခဲ့လေတော့ "ရှုံးနိမ့်ခြင်း"ဆိုတာ တစ်ခါမှ မကြုံခဲ့ ဘူးလေ။ စနေ၊ တနင်္ဂနွေကျောင်းပိတ်ရက်တွေမှာ တော့ ခင်ခင် ထွေးတစ်ယောက် အိမ်ထဲက အိမ်ပြင် မထွက်နိုင်အောင် စာတွေကျက် နေရတယ်။ ဉာဏ်တွေက ထိုင်းလာလို့ လား၊ ဇင်ယော်မကို ကြောက် ပြီး တော့ စာတွေ မရတော့တာလားလို့ တွေးပြီး အားငယ်နေမိတယ်။

"ဒီနှစ် နှစ်ချင်းပေါက်အောင်ရမယ်"

"အနည်းဆုံး ဂုဏ်ထူး နှစ်ဘာသာ၊ သုံးဘာသာတော့ပါရမယ်" လို့ ခင်ခင်ထွေး ဆုံးဖြတ် ထားမိတယ်။ ခုတလောမှာ ဇင်ယော်မနဲ့ လည်း မျက်နှာချင်း မဆိုင်ဖြစ်ကြဘူး။ အနီးကပ်ကျူရှင်တွေ တက်နေရလို့ မအား တာနဲ့ ပြီးခဲ့တဲ့ လပတ်မှာ ခင်ခင်ထွေးအမှတ်တွေ လျော့ပြီး ဇင်ယော်မ က ဘာသာ စုံ အမှတ်တွေသာနေတော့ မယှဉ်နိုင်ဘဲ ခင်ခင်ထွေး စိတ် အားငယ်ခဲ့ရတာမို့ အတန်းတင်စာမေးပွဲကြီး မှာ သေချာပေါက်အောင်ပြီး ဂုဏ်ထူးတွေပါအောင် ကြိုးစားရမယ်လို့ ဆုံးဖြတ်ထားလိုက်မိတယ်။

ဇင်ယော်မကတော့ နောက်ဆုံးပေါ်ကိုရီးယားမင်းသမီးလေးရဲ့ ဆံပင်ပုံစံပြောင်းပြီး ညှပ် ထားတယ်။ လက်သည်းအရှည်ကြီးတွေမှာ ဒီဇိုင်း လှလှလေးတွေ ဆိုးထားပြီး ဒေါက်ဖိနပ်လှလှ အကောင်းစားကို စီးပြီး ကျူရှင်တက်နေတယ်။

တကယ်လည်း ခင်ခင်ထွေးနဲ့ မယှဉ်နိုင်အောင်လှပါတယ်။ ၁၀ တန်း ကျောင်းသူ၊ ကျောင်း သားတွေအားလုံး အတန်းတင်စာမေးပွဲကြီးအတွက်

က် ပြင်ဆင်နေကြပြီ။ ကျောင်းက ဆရာမက အားလုံးကို အချိန်ပိုခေါ်သင်ပေးတယ်။ ဒါပေမဲ့ အဲဒီနေ့က ဇင်ယော်မကို မတွေ့ဘူး။ ဂိုက်နဲ့ စာတွေ လေ့ကျင့် ဆွေးနွေးနေတယ်လို့ သတင်းကြားရတယ်။ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် ဟိုးအရင်ကတည်းက ဇင်ယော်မ က စာကြိုးစားသူဆိုတော့ ခုလို အရေးကြီးတဲ့ အချိန်မှာ နှစ်ဆကြိုးစားနေမယ်ဆိုတာ ခင်ခင်ထွေး ခန့်မှန်းမိပါတယ်။

ငယ်စဉ်ကတည်းက ဇင်ယော်မနဲ့ ခင်ခင်ထွေးတို့ အတူတူကျောင်းတက်ခဲ့ကြရပြီး ရင်းနှီးတဲ့ ငယ်သူငယ်ချင်းတွေဖြစ်ကြပေမယ့် ဘဝချင်းက ကွာခြားကြတယ်။ ဇင်ယော်မက လိုတရတဲ့ ဘဝထဲ မှာ ကြီးပြင်းရပြီး ပညာတော်၊ ရုပ်ချောတဲ့ သူမို့ ကျောင်းမှာ ရော၊ ရပ်ကွက်ထဲမှာ ရော နာမည်ကြီးပြီး လူတကာပါးစပ်ဖျားမှာ ရေပန်းစားခဲ့တယ်။ ခင်ခင်ထွေးတို့ ဘဝက အရာရာချင့်ချိန် တိုင်းထွာပြီး ချို့ချို့တဲ့တဲ့ ကျောင်းတက်ခဲ့ရတာမို့ အလှအပတွေ တုပတာ၊ ပြိုင်ဆိုင်တာ မရှိနိုင်ဘူး။ တစ်နှစ်တစ် တန်းကို မှန်မှန်အောင်နိုင်ပြီး တည်တည်ငြိမ်ငြိမ်နဲ့ ဘဝကို ဖြတ်သန်းနိုင်ဖို့ သာ အဓိကဖြစ်ခဲ့တယ်။

ဒီနှစ် ၁၀ တန်းကို အမှတ်ကောင်းကောင်း နဲ့ အောင်မှ ခင်ခင်ထွေးအတွက် အခွင့်အလမ်း ကောင်းတွေ ရနိုင်ပြီး ခင်ခင်ထွေးရဲ့ ရည်မှန်းချက်တွေ ပြည့်ဝနိုင်မှာ ပါ။ မိဘတွေရဲ့ ကျေးဇူးကို ဆပ်နိုင်ဖို့ အမြန်ဆုံး ဘွဲ့တစ်ခုရပြီး အလုပ်အကိုင်ကောင်းကောင်း လုပ်မှ မိဘတွေကို စောင့်ရှောက် ကျေးဇူးဆပ်နိုင်မယ်။ ဒါ ခင်ခင်ထွေးရဲ့ ရည်မှန်းချက်ပါ။

စာမေးပွဲတွေ ဖြေရတော့မှာ မို့ ကျောင်းဘေးနားက သစ်ပင်ရိပ်မှာ အားလုံးလိုလိုစာတွေ ဆွေး နွေးနေကြတယ်။ စာမေးပွဲခန်းထဲဝင်ချိန်မှာတော့ ကျောင်းဝမှာ ဆူဆူညံညံနဲ့ ကျောင်းသူတစ်ယောက် မူးလဲလို့

သွားကြည့်ကြပြီး ဆေးရုံပို့ကြတယ်လို့ ကြားလိုက်ရတယ်။ ခင်ခင်ထွေးကတော့ ပထမဆုံး နေ့မို့ ခူးတုန်နေပေမယ့် ကောင်းမွန်စွာပဲ ဖြေနိုင်ခဲ့တယ်။ အချိန်စေ့ခါနီး အဖြေလွှာကို မှောက်ထား လိုက်တယ်။ ပြီးမှ ဆရာမ အလစ်မှာ ဘေးဘက်ဝဲယာလှည့်ပြီး မျက်လုံးကစားလိုက်တယ်။ နောက်ဘက်တစ်ယောက်အကျော်ကခုန် ဇင်ယော်မရဲ့ ခုံမို့ ခုလောက်ဆို သူလည်း ဖြေပြီးနေလောက်ပြီလို့ ယူဆရင်း နောက်လှည့်ကြည့်မိတော့ ခုံမှာ လူမတွေ့ရဘူး။ ခင်ခင်ထွေးစိတ်ထဲမှာ တစ်မျိုးကြီး ဖြစ် သွားတော့တယ်။

အားလုံး မတ်တတ်ရပ်ပြီး အဖြေလွှာတွေအပ်ပြီးချိန်မှာ တော့ ရင်ထဲက မတင်မကျနဲ့ မျိုသိပ် မထားနိုင်တော့လို့ အတန်းစောင့်ဆရာမကို မေးလိုက်မိတယ်။

"ဆရာမ သမီးနောက်က ခုံနံပါတ် ... က အစောကြီး ပြန်သွားတာ လားဟင်"

" မဟုတ်ဘူး သမီးရေ၊ စာမေးပွဲခန်းထဲဝင်ခါနီးမှ ခေါင်းအရမ်းကိုက်ပြီး မူးလဲသွားလို့ ဆေးရုံတင်လိုက်ရတယ်"

"ရှင်"

ခင်ခင်ထွေး စိတ်မကောင်းဖြစ်လွန်းလို့ ဘာမှ မပြောနိုင်တော့ဘဲ အခန်းထဲက ထွက်လာခဲ့ တယ်။ ဒီလိုဆိုတော့ ဇင်ယော်မ စာမေးပွဲ လုံးဝ လာမဖြေနိုင်တော့ဘူးပေါ့။ ဘာကြောင့်များ ဒီလိုဖြစ် ရတာလည်း သိပ် သိချင်လာမိတယ်။

ကျောင်းဝမှာ မေမေလာကြိုရင်း စိတ်မကောင်းစွာ ပြောပြတော့မှ ခေါင်းတွေ ခဏခဏလျှော် ပြီး "Hair Dryer" နဲ့ ဆံပင်ကို အပူပေးပြီး မြန်မြန်ခြောက်အောင်လုပ်တယ်တဲ့ ။ အဓိကကတော့ ဆံပင်ပုံပျက်သွားမှာ

စိုးလို့ တဲ့ လေ။ ခုတော့ ခေါင်းကို အအေးပတ်ပြီး ‘ဦးနှောက် အမှေးပါ ရောင်နေ တယ်’တဲ့ ။

စာတွေအရမ်းတော်ပြီး သိပ်ကိုလှချင်တဲ့ ၊ လှလည်း လှတဲ့ ဇင်ယော် မတစ်ယောက် တဒဂ် အလှလေးအတွက်နဲ့ ၁၀ တန်းမှာ တစ်နှစ်ထပ်နေ ရဦးတော့မယ်။ ဘဝအတွက် ထာဝရလှပစေဖို့ တဒဂ် အလှကို ဦးစားမ ပေးသင့်ဘူးလေ။

မေဦးချစ်တဲ့ ညီမလေးများ ထာဝရလှပစေဖို့ တဒဂ် အလှအပကို မစ ဦးစားကြဘဲ ဘဝရဲ့ အဓိက ရည်မှန်းချက်ပန်းတိုင်ကိုတည့်မတ်စွာ လျှောက်လှမ်းနိုင်ကြပါစေလို့ ဆုတောင်းပါတယ် ကွယ်။
